Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1106/2013

z dnia 5 listopada 2013 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii

(Dz.U. L 298 z 8.11.2013, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/49 z dnia 14 stycznia 2015 r.	L 9	17	15.1.2015
►M2	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1019 z dnia 29 czerwca 2015 r.	L 163	18	30.6.2015

▼B

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1106/2013

z dnia 5 listopada 2013 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe") ([1]), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Środki tymczasowe

(1) W dniu 3 maja 2013 r. Komisja Europejska („Komisja") nałożyła rozporządzeniem (UE) nr 418/2013 ([2]) („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych") tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Unii Europejskiej („Unia") niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii („kraj objęty postępowaniem").

(2) Postępowanie zostało wszczęte w następstwie skargi złożonej w dniu 28 czerwca 2012 r. przez Europejską Konfederację Przemysłu Żelaza i Stali („Eurofer") („skarżący") w imieniu producentów unijnych, na których przypada ponad 50 % całkowitej produkcji unijnej niektórych drutów ze stali nierdzewnej.

(3) W równoległym dochodzeniu antysubsydyjnym, rozporządzeniem (UE) nr 419/2013 ([3]) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z kraju objętego postępowaniem, a rozporządzeniem (UE) nr 861/2013 ([4]) nałożyła ostateczne cło wyrównawcze.

2. Strony zainteresowane dochodzeniem

(4) Na wstępnym etapie dochodzenia kontroli wyrywkowej poddano indyjskich producentów eksportujących i producentów unijnych. Na wstępnym etapie kontrolę wyrywkową rozważano również w odniesieniu do importerów niepowiązanych. Jednakże ze względu na fakt, że dwóch importerów wybranych do próby nie odpowiedziało na pytania zawarte w kwestionariuszu, nie było możliwe zastosowanie kontroli wyrywkowej importerów. W związku z tym w celu dokonania ostatecznych ustaleń wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące wszystkich współpracujących importerów, w szczególności w zakresie dotyczącym interesów Unii.

([1]) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.
([2]) Dz.U. L 126 z 8.5.2013, s. 1.
([3]) Dz.U. L 126 z 8.5.2013, s. 19.
([4]) Dz.U. L 240 z 7.9.2013, s. 1.

▼B

(5) Jeden producent eksportujący twierdził, że ze względu na brak wykorzystania sprzedaży podmiotów niewnoszących skargi do określenia szkody poniesionej przez przemysł unijny wybrana próba producentów unijnych nie może być uznana za reprezentatywną. Twierdzenie to zostało odrzucone, ponieważ próba została dobrana na podstawie odpowiedzi otrzymanych od wszystkich współpracujących producentów unijnych, bez względu na ich poparcie dla skargi na etapie określania pozycji; ponadto próbę dobrano na podstawie wielkości produkcji.

(6) Jeden producent eksportujący powiązany z producentem unijnym wyraził sprzeciw wobec skargi i wnioskował o indywidualne badanie, ponieważ nie był on objęty próbą producentów eksportujących ze względu na niski wolumen jego wywozu. Powiązany z nim producent unijny również nie został objęty próbą ze względu na niski poziom jego produkcji. Komisja przyznała możliwość indywidualnego badania, ale producent eksportujący wycofał wniosek.

(7) Siedmiu nieobjętych próbą indyjskich producentów eksportujących wnioskowało o indywidualne badanie. Dwóch z nich odpowiedziało na pytania zawarte w kwestionariuszu, a pięciu nie odpowiedziało. Jeden z dwóch producentów, którzy udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, wycofał swój wniosek o indywidualne badanie. W wyniku tego Komisja zbadała wniosek jednego indyjskiego producenta eksportującego, który nie był objęty próbą, mianowicie:

— KEI Industries Limited, New Delhi (KEI).

(8) Na wstępnym etapie nie stwierdzono, by którykolwiek z początkowo objętych próbą producentów eksportujących przedstawił dostatecznie wiarygodne informacje. W związku z tym zastosowano art. 18 rozporządzenia podstawowego. Komisja podjęła decyzję o rozszerzeniu próby obejmującej trzy przedsiębiorstwa, w oparciu o wielkość ich wywozu oraz ich gotowość do współpracy wyrażoną po wszczęciu postępowania. W związku z tym Komisja przeanalizowała odpowiedzi na kwestionariusze oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących producentów eksportujących w Indiach:

— Garg Inox, Bahadurgarh, Harijana,

— Macro Bars and Wires, Bombaj, Maharasztra,

— Nevatia Steel & Alloys, Bombaj, Maharasztra.

(9) Oprócz powyższego potwierdza się motywy od 4 do 7 oraz 14 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3. **Okres objęty dochodzeniem i okres badany**

(10) Jak wskazano w motywie 20 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 marca 2012 r. („okres badany”).

▼B

4. **Dalsze postępowanie**

(11) Po ujawnieniu istotnych faktów i okoliczności, na podstawie których zdecydowano się nałożyć tymczasowe środki antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron, a mianowicie trzech objętych próbą producentów eksportujących, producent eksportujący, który wycofał swój wniosek o indywidualne badanie, skarżący oraz 11 użytkowników przedłożyło swoje uwagi. Stronom, które zgłosiły taki wniosek, zapewniono możliwość przesłuchania. Komisja kontynuowała poszukiwanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Wszystkie otrzymane uwagi rozpatrzono i w stosownych przypadkach uwzględniono.

(12) Komisja poinformowała zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z kraju objętego postępowaniem i ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem ostatecznych ustaleń. Wszystkie otrzymane uwagi rozpatrzono i w stosownych przypadkach uwzględniono.

(13) W następstwie uwag otrzymanych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Komisja poinformowała zainteresowane strony o zmianach w ustaleniach dotyczących poziomu dumpingu stosowanego przez niektórych producentów eksportujących. Stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi dotyczące dodatkowego ujawnienia ustaleń. Wszystkie otrzymane uwagi rozpatrzono i w stosownych przypadkach uwzględniono. Jedna zainteresowana strona – skarżący – skrytykowała fakt, iż ustalenia dotyczące poziomu dumpingu stosowanego przez niektórych producentów eksportujących zostały zmienione na podstawie nowych danych i uwag otrzymanych po ujawnieniu tymczasowych ustaleń na ostatecznym etapie dochodzenia. Skarżący stwierdził ponadto, że jego prawa procesowe zostały naruszone.

(14) Komisja uznała jednak, że należało uwzględnić uwagi otrzymane od zainteresowanych stron i w razie potrzeby zmienić ustalenia, jeżeli uwagi te były uzasadnione. W żadnym z tych przypadków nie wykorzystano nowych niezweryfikowanych danych w celu stwierdzenia dumpingu. Ponieważ zainteresowane strony były należycie i odpowiednio wcześnie informowane, a ostateczne terminy składania uwag były identyczne, dopełniono obowiązku respektowania praw procesowych stron.

B. **PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**

(15) Jak stwierdzono w motywie 21 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, produkt objęty postępowaniem zdefiniowano jako druty ze stali nierdzewnej zawierające:

— 2,5 % lub więcej masy niklu, inne niż drut zawierający 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy niklu i 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % masy chromu,

▼B

— mniej niż 2,5 % masy niklu, inne niż drut zawierający 13 % lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy chromu i 3,5 % lub więcej, ale nie więcej niż 6 % masy aluminium,

obecnie objęte kodami CN 7223 00 19 i 7223 00 99, pochodzące z kraju objętego postępowaniem.

(16) Niektórzy użytkownicy wyrazili obawy odnośnie do wyraźnego braku rozróżnienia między różnymi rodzajami produktu objętego postępowaniem a produktem podobnym, ze względu na szeroki asortyment wszystkich rodzajów tego produktu. Szczególna obawa dotyczyła sposobu zapewnienia w toku dochodzenia obiektywnej porównywalności wszystkich rodzajów produktu. Podobnie jak w przypadku większości dochodzeń, definicja produktu objętego postępowaniem obejmuje szeroki wachlarz rodzajów produktów o takich samych lub podobnych podstawowych właściwościach fizycznych i chemicznych. Fakt, że właściwości te mogą się różnić w zależności od rodzaju produktu, może prowadzić do objęcia nim wielu jego rodzajów. Tak jest w przypadku niniejszego dochodzenia. Komisja wzięła pod uwagę różnice między rodzajami produktów i zapewniła rzetelne porównanie. Niepowtarzalny numer kontrolny produktu (PCN) został przydzielony do każdego rodzaju produktu wytwarzanego i sprzedawanego przez indyjskich producentów eksportujących oraz każdego produktu wytwarzanego i sprzedawanego przez przemysł unijny. Numer zależał od głównych właściwości produktu, w tym przypadku gatunku stali, wytrzymałości na rozciąganie, powłoki, powierzchni, średnicy oraz kształtu. Rodzaje drutów wywożonych do Unii porównano zatem na podstawie PCN z produktami wytwarzanymi i sprzedawanymi przez przemysł unijny, mającymi takie same lub podobne właściwości. Wszystkie te rodzaje drutów odpowiadają definicji produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego określonej w zawiadomieniu o wszczęciu ([1]) i w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.

(17) Jedna ze stron ponownie podkreśliła, że tak zwane „wysoce techniczne” rodzaje produktu różnią się i nie są wymienne z innymi rodzajami produktu objętego postępowaniem. Z tego powodu należy je wykluczyć z zakresu definicji produktu. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej ([2]) przy określaniu, czy produkty są na tyle podobne, żeby mogły stanowić część tego samego produktu, należy przeprowadzić ocenę, czy mają one takie same właściwości techniczne i fizyczne, te same zastosowania podstawowe i taki sam stosunek jakości do ceny. W tej kwestii należy również ocenić wymienność tych produktów oraz konkurencję między nimi. W toku dochodzenia stwierdzono, że „wysoce techniczne” rodzaje produktu określonego przez stronę mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne jak pozostałe produkty objęte dochodzeniem. Są one wykonane ze stali nierdzewnej i są to druty, a ich proces produkcji jest podobny i wykorzystuje się w nim podobne maszyny, tak że producenci mogą zmieniać asortyment wytwarzanych odmian produktu, w zależności od popytu.

([1]) Dz.U. C 240 z 10.8.2012, s. 6.
([2]) Zob. sprawa C-595/11, *Steinel Vetrieb GmbH v Hauptzollamt Bielefeld* (second chamber) z dnia 18 kwietnia 2013 r. Dotychczas nieopublikowana.

▼B

Dlatego też, chociaż różne rodzaje drutów nie są bezpośrednio wymienne i bezpośrednio ze sobą nie konkurują, producenci konkurują ze sobą, ubiegając się o kontrakty obejmujące szeroką gamę drutów ze stali nierdzewnej. Ponadto tego rodzaju produkty są wytwarzane i sprzedawane zarówno przez przemysł unijny, jak i przez indyjskich producentów eksportujących stosujących podobną metodę produkcji. W związku z powyższym nie można przyjąć tego twierdzenia.

(18) W odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń, jedna ze stron stwierdziła, że przeprowadzona przez Komisję analiza nie jest wystarczająca do określenia, czy tak zwane „wysoce techniczne" rodzaje produktów należy objąć dochodzeniem. Argument ten zostaje odrzucony. W toku dochodzenia ustalono, że wysoce techniczne rodzaje produktu wchodzą w zakres definicji produktu, jak stwierdzono w motywie 17. Strona błędnie twierdzi, że wszystkie kryteria, o których mowa w orzecznictwie, powinny być spełnione jednocześnie, co nie jest prawdą. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej ([1]) Komisja, definiując produkt, dysponuje szerokim zakresem uznania i musi oprzeć tę ocenę na zestawie kryteriów wypracowanych przez Trybunał. Często, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie, niektóre kryteria mogą wskazywać jedno rozwiązanie, a pozostałe inne rozwiązanie. W takiej sytuacji Komisja musi przeprowadzić całościową ocenę, tak jak to miało miejsce w niniejszym przypadku. Zainteresowana strona niesłusznie założyła, że różne rodzaje produktu muszą posiadać wszystkie identyczne właściwości, aby być objęte taką samą definicją produktu.

(19) Niektórzy użytkownicy twierdzili, że tak zwane druty ze stali nierdzewnej z „serii 200" należy wyłączyć z zakresu definicji produktu. W szczególności utrzymywali oni, że tego rodzaju produktów przemysł unijny prawie nie produkuje. Twierdzenie to jest jednak nieuzasadnione. Po pierwsze fakt, że pewien rodzaj produktu nie jest wytwarzany przez przemysł unijny, nie jest wystarczającym powodem do wyłączenia go z zakresu dochodzenia, jeżeli proces produkcji umożliwia producentom unijnym rozpoczęcie produkcji tego rodzaju produktu. Po drugie, jeśli chodzi o druty wysoce techniczne, stwierdzono, że te rodzaje produktu objętego postępowaniem mają takie same lub podobne właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne jak inne rodzaje produktu podobnego wytwarzane i sprzedawane przez przemysł unijny. W związku z powyższym nie można przyjąć tego twierdzenia.

(20) Z drugiej strony twierdzą oni, że walcówka powinna zostać objęta definicją produktu objętego postępowaniem. Jednak mimo że walcówka jest surowcem używanym do produkcji produktu objętego postępowaniem, można ją również wykorzystać do produkcji innych produktów, takich jak elementy złączne i gwoździe. Z tego względu, w przeciwieństwie do produktu objętego dochodzeniem, nie stanowi ona gotowego produktu ze stali. W wyniku procesu formowania na zimno walcówka może zostać przetworzona między innymi na produkt

([1]) Zob. sprawa T-170/94, Rec. 1997, II-1383, w paragrafie 64.

▼B

objęty postępowaniem lub produkt podobny. Na tej podstawie walcówki nie można objąć zakresem definicji produktu w rozumieniu rozporządzenia podstawowego.

(21) Na podstawie powyższego niniejszym potwierdza się definicję produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego zawartą w motywach od 21 do 24 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

C. **DUMPING**

1. **Wprowadzenie**

(22) W trakcie wizyt weryfikacyjnych w siedzibie trzech objętych próbą indyjskich producentów eksportujących i w ramach analizy zgromadzonych informacji ustalono, że niektórych informacji przedłożonych przez wszystkich producentów nie można uznać za wiarygodne. Komisja kontynuowała swoje dochodzenie, analizując wszystkie informacje przedstawione w odpowiedzi na tymczasowe ustalenia oraz w trakcie dalszych przesłuchań.

(23) Jak wskazano w motywie 26 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w przypadku jednego producenta eksportującego Komisja ustaliła, że kosztów wykazanych w odpowiedzi na kwestionariusz nie można było uzgodnić z danymi zawartymi w wewnętrznym systemie księgowym przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo twierdziło, że brak zgodności wynikał z błędów rejestracyjnych i tego, że do wyceny zapasów zastosowano inną metodę w wewnętrznym systemie księgowym i inną w przypadku danych opublikowanych w rocznym sprawozdaniu finansowym.

(24) Jak wyjaśniono w motywie 28 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, mimo że dane zawarte w wewnętrznym systemie księgowym były spójne z poddanym audytowi sprawozdaniem finansowym na poziomie przedsiębiorstwa, nie było możliwe uzgodnienie danych wygenerowanych w ramach wewnętrznego systemu księgowego w odniesieniu do poszczególnych gatunków drutu i powiązanie ze sobą tabel kosztów specjalnie przygotowanych przez przedsiębiorstwo w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z tym zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego uznano, że do celów dochodzenia antydumpingowego należy wykorzystać informacje zawarte w wewnętrznym systemie księgowym.

(25) Dlatego też Komisja tymczasowo dostosowała dane dotyczące kosztów przedstawione przez wspomnianego producenta eksportującego w odpowiedzi na kwestionariusz i oparła się przy tym na faktach dostępnych w wewnętrznym systemie księgowym.

(26) Jak zauważono w motywie 27 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, producent eksportujący twierdził, że dane znajdujące się w wewnętrznym systemie księgowym nie są wiarygodne i nie należy stosować ich do celów dochodzenia. Przedsiębiorstwo zwróciło uwagę na kilka błędów i problemów pojęciowych dotyczących wykazanych wewnętrznie liczb, na których Komisja

▼B

oparła swoje dostosowanie kosztów. Przedsiębiorstwo twierdziło, że Komisja powinna oprzeć swoją analizę na kosztach zgłoszonych w odpowiedzi na kwestionariusz. Ponadto na późniejszym etapie, po nałożeniu środków tymczasowych, przedsiębiorstwo dostarczyło uzgodnienie wewnętrznie wykazanych kwot kosztów z danymi podanymi odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Na tej podstawie oraz po uwzględnieniu dowodów zebranych podczas wizyty na miejscu niektóre koszty produkcji pierwotnie zgłoszone przez to przedsiębiorstwo w odpowiedzi na kwestionariusz mogły zostać przyjęte.

(27) Jednakże na podstawie dostępnych dowodów alokacja niektórych kosztów, np. kosztów ogólnych i kosztów finansowych zgłoszonych przez przedsiębiorstwo w odpowiedzi na kwestionariusz, nie mogła zostać uznana za wiarygodną do celów dochodzenia. Komisja uznała, że ta alokacja kosztów powinna, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, opierać się na łącznym obrocie tego przedsiębiorstwa i kosztach sprzedanych towarów. Na podstawie powyższych informacji można było zaakceptować większość kosztów zgłoszonych w odpowiedzi na kwestionariusz, a na ostatecznym etapie dochodzenia przedsiębiorstwo zgodziło się z rozdziałem obrotu. Poziom marginesu dumpingu zmniejszył się po dostosowaniu kosztów pakowania i niektórych kosztów ogólnych. Uznaje się zatem, że art. 18 rozporządzenia podstawowego nie powinien mieć już zastosowania do ustalenia marginesu dumpingu tego producenta eksportującego.

(28) Zgodnie z motywem 30 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w przypadku drugiego producenta eksportującego Komisja ustaliła, że zakupy i zużycie surowców zgłoszone Komisji w odpowiedzi na kwestionariusz nie wynikały z danych znajdujących się w systemie zarządzania zapasami, jaki stosuje producent. W szczególności okazało się, że zastosowany podział na gatunki stali różni się w tych dwóch źródłach. Komisja ustaliła, że gatunek stali jest kluczowym czynnikiem przy ustalaniu kosztów produktu końcowego oraz że niewiarygodne informacje dotyczące gatunku stali mogłyby poważnie zakłócić obliczenia kosztów i cen sprzedaży poszczególnych typów produktów i w związku z tym wprowadzać w błąd. Komisja wielokrotnie informowała producenta eksportującego o tych istotnych okolicznościach.

(29) Jak określono w motywie 31 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, producent eksportujący twierdził jednak, że pliki komputerowe zawierające dane o zakupach surowców zgromadzone przez Komisję podczas wizyty weryfikacyjnej były niekompletne, ponieważ dodatkowych zakupów surowców dokonały pozostałe jednostki przedsiębiorstwa, ale zakupów tych nie zgłoszono i nie uwzględniono w plikach komputerowych zgromadzonych podczas wizyty weryfikacyjnej i zbadanych przez Komisję. Producent eksportujący twierdził też, że zaobserwowane rozbieżności w ilościach poszczególnych gatunków stali wynikały z faktu, iż niektóre gatunki stali częściowo się ze sobą pokrywają i nie jest możliwe śledzenie niektórych etapów procesu produkcji na poziomie poszczególnych gatunków stali.

▼B

(30) W motywie 32 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja zauważyła jednak, że powyższe twierdzenia przedstawione przez przedsiębiorstwo w odniesieniu do dodatkowych zakupów surowca nie zostały poparte wystarczającymi dowodami, a w każdym razie nie były wystarczające, aby wyjaśnić zaobserwowane rozbieżności na poziomie poszczególnych gatunków stali. Komisja zauważyła również, że przedsiębiorstwo utrzymywało, iż dokładne prześledzenie informacji o poszczególnych gatunkach stali nie było możliwe na wszystkich etapach procesu produkcji. To twierdzenie również podważyło wiarygodność całego systemu sprawozdawczości odnoszącego się do gatunków stali. Przedstawione informacje dotyczące gatunków stali zostały zatem tymczasowo uznane za wprowadzające w błąd.

(31) W motywie 33 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja uznała, że zgłoszony podział surowców na gatunki stali nie był wiarygodny i należy go tymczasowo pominąć oraz że ustalenia należy oprzeć na dostępnych faktach na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego. Z powodu ogólnie niewiarygodnego systemu sprawozdawczości nie można było dokonać ustaleń na podstawie któregokolwiek ze zgłoszonych gatunków stali. W związku z tym przy obliczeniu całkowitego marginesu dumpingu w odniesieniu do wszystkich produktów zastosowano całkowite zużycie wszystkich surowców w ujęciu całościowym, nie uwzględniając podziału na gatunki stali.

(32) Po opublikowaniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo ogólnie zakwestionowało to tymczasowe stanowisko, lecz nadal nie było w stanie przedstawić odpowiednika jeden do jednego na poziomie PCN. Jednak na późniejszym etapie dochodzenia przedsiębiorstwo przedstawiło dane o wystarczającym stopniu zgodności, przy czym surowiec został podzielony na główne serie gatunków stali nierdzewnej określone na podstawie składu chemicznego (serie 200, 300 i 400 zgodnie z klasyfikacją AISI). Przedsiębiorstwo przedstawiło również alternatywny sposób podziału surowca na grupy, w którym zastosowanie podstawowe zostało uwzględnione jako dodatkowy czynnik klasyfikujący. Ponieważ jednak zastosowanie podstawowe nie może zostać zweryfikowane, Komisja ponownie obliczyła margines dumpingu na podstawie podziału gatunków stali w oparciu o skład chemiczny wskazany w seriach gatunków stali (serie 200, 300 i 400 zgodnie z klasyfikacją AISI). Serie gatunków stali są powszechnie stosowanym, obiektywnym i możliwym do sprawdzenia kryterium, podczas gdy w przypadku tego przedsiębiorstwa zastosowanie PCN nie pozwala uzyskać pełnego uzgodnienia i dlatego nie mogłoby zagwarantować dokonania obiektywnego porównania na podstawie wiarygodnych danych w rozumieniu rozporządzenia podstawowego.

(33) Ponieważ dodatkowe informacje przedstawione przez to przedsiębiorstwo nie pozwalały jednak na uzgodnienie danych na wystarczającym poziomie szczegółowości wymaganym na potrzeby prowadzonego dochodzenia, podtrzymany zostaje wstępny wniosek, że systemy kontroli przedsiębiorstwa nie były wystarczająco wiarygodne, i zastosowany zostaje art. 18 rozporządzenia podstawowego w celu ostatecznego ustalenia kosztów produkcji i obliczenia marginesu dumpingu, który w związku z tym opiera się na podejściu, o którym mowa w poprzednim motywie.

▼B

(34) Jak wskazano w motywie 34 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w przypadku trzeciego producenta eksportującego Komisja ustaliła podczas wizyty weryfikacyjnej, że przepływy surowców zgłoszone w odpowiedzi na kwestionariusz nie były spójne z danymi znajdującymi się w systemie księgowym producenta. Okazało się, że podział na gatunki stali różni się w tych dwóch źródłach.

(35) Jak wskazano w motywie 35 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, producent eksportujący, chociaż przyznawał się do pewnych błędów w odpowiedzi na kwestionariusz, twierdził, że różnice w ogólnych ilościach surowców można uzgodnić, biorąc pod uwagę zmiany w zapasach. Przedsiębiorstwo twierdziło jednak również, że częściowe pokrywanie się gatunków stali uniemożliwia dokładne uzgodnienie ilości w odniesieniu do każdego poszczególnego gatunku stali. W swych uwagach zgłoszonych po tymczasowych ustaleniach twierdziło również, że czasami gatunek stali wskazany na fakturze sprzedaży nie odpowiadał faktycznemu gatunkowi stali będącej przedmiotem wywozu. Ponadto przedsiębiorstwo argumentowało, że w branży stali nierdzewnej gatunki stali nie były używane w ścisły sposób oraz że istniały różnice między opublikowanym składem chemicznym gatunku stali a faktycznym produktem. Przedsiębiorstwo utrzymywało, że jeśli powyższe wyjaśnienia zostałyby wzięte pod uwagę, niespójności wykryte przez Komisję dotyczyłyby jedynie nieznacznej części jego wywożonych towarów.

(36) Komisja uznała, że sporadyczne nieścisłości nie mogą stanowić wyjaśnienia dla rozmiaru wykrytych rozbieżności. Wręcz przeciwnie, przedstawione argumenty przyczyniły się do osłabienia ogólnej wiarygodności systemu sprawozdawczości przedsiębiorstwa w odniesieniu do gatunków stali, zwłaszcza dlatego, że gatunki stali mają decydujące znaczenie dla określenia kosztu produktu końcowego.

(37) Jednakże na późniejszym etapie dochodzenia przedsiębiorstwo twierdziło, że jeśli Komisja nie zaakceptowała pierwotnie zgłoszonych danych na temat gatunków stali, możliwe byłoby uzyskanie bardziej dokładnych wyników, gdyby Komisja, zamiast połączenia wszystkich PCN, jak miało to miejsce na wstępnym etapie dochodzenia, ujęła w grupy tylko te konkretne gatunki stali, między którymi rozbieżności zostały zidentyfikowane, lub gdyby ujęła w grupy gatunki stali określone w oparciu o skład chemiczny wskazany w seriach gatunków stali (serie 200, 300 i 400 zgodnie z klasyfikacją AISI). Poza tym przedsiębiorstwo zaproponowało jeszcze inny sposób dalszego podziału na mniejsze podgrupy gatunków stali z serii 300.

(38) Aby zastosować tę samą metodę opisaną w motywie 30, Komisja ponownie obliczyła margines dumpingu na podstawie grup stali nierdzewnej określonych w oparciu o skład chemiczny wskazany w seriach gatunków stali (serie 200, 300 i 400 zgodnie z klasyfikacją AISI). Serie gatunków stali są powszechnie stosowanym, obiektywnym i możliwym do sprawdzenia kryterium, podczas gdy w przypadku tego przedsiębiorstwa zastosowanie PCN nie pozwala uzyskać pełnego uzgodnienia i dlatego nie mogłoby zagwarantować dokonania obiektywnego porównania na podstawie wiarygodnych danych w rozumieniu rozporządzenia podstawowego.

▼B

(39) Ponieważ dodatkowe informacje przedstawione przez to przedsiębiorstwo nie pozwalały jednak na uzgodnienie danych na wystarczającym poziomie szczegółowości wymaganym na potrzeby prowadzonego dochodzenia, podtrzymany zostaje wstępny wniosek, że systemy kontroli przedsiębiorstwa nie były wystarczająco wiarygodne i zastosowany zostaje art. 18 rozporządzenia podstawowego w celu ostatecznego ustalenia kosztów produkcji i obliczenia marginesu dumpingu, który w związku z tym opiera się na podejściu, o którym mowa w poprzednim motywie.

(40) Skarżący twierdził, że ujęcie produktu objętego postępowaniem w grupy gatunków stali uniemożliwiło Komisji dokonanie prawidłowego badania rentowności w celu określenia wartości normalnej na poziomie PCN.

(41) Komisja przeprowadza swoją analizę na poziomie, który jest spójny z wewnętrznymi systemami księgowymi producentów eksportujących i producentów unijnych, co pozwala na uzasadnienie zgłoszonych danych liczbowych. Argumentacja ta została zatem odrzucona.

(42) Wobec braku innych uwag, motywy 37 i 38 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

2. **Wartość normalna**

(43) W przypadku jednego producenta eksportującego, w odniesieniu do którego zastosowanie ma art. 18 rozporządzenia podstawowego, po ponownej ocenie jego kosztów produkcji zweryfikowano określenie wartości normalnej. Na ostatecznym etapie dochodzenia koszty produkcji ustalono w oparciu o zgłoszone koszty produkcji, do których dodano koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, w tym również koszty finansowania, przy użyciu metody alokacji kosztów zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

(44) W przypadku trzech nowo objętych próbą producentów eksportujących oraz producenta eksportującego, któremu przyznano możliwość indywidualnego badania, wielkość sprzedaży na rynku krajowym uznano za ogólnie reprezentatywną, ponieważ stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej do Unii produktu objętego postępowaniem. Takie samo badanie reprezentatywności zostało przeprowadzone zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego również w odniesieniu do każdego typu produktu sprzedawanego na rynku krajowym przez nowo objętych próbą producentów i porównywalnego z typami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii.

(45) Poprzez ustalenie proporcji sprzedaży z zyskiem na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym w OD, Komisja dokładniej zbadała, czy sprzedaż krajowa każdego z nowo objętych próbą producentów eksportujących, a także producenta eksportującego, któremu przyznano możliwość indywidualnego badania, mogła zostać uznana za dokonywaną w ramach zwykłego obrotu handlowego zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(46) W przypadku jednego z nowo objętych próbą producentów eksportujących za niewystarczającą uznano alokację kosztów przedłożoną na początku przez to przedsiębiorstwo, ponieważ nie uwzględniono w niej grubości drutu, która stanowi znaczący czynnik kosztotwórczy. W porozumieniu z przedsiębiorstwem dostosowana została metoda alokacji kosztów.

▼B

(47) W przypadku drugiego nowo objętego próbą producenta eksportującego skorygowany został błąd pisarski w określeniu marginesu dumpingu. Ponadto producent zwrócił się do Komisji o dokonanie dodatkowych dostosowań w badaniu rentowności i korekcie cen. Wnioski te nie zostały uznane za uzasadnione.

(48) W przypadku producenta eksportującego, wobec którego zastosowano indywidualne badanie, skorygowany został błąd pisarski w obliczeniach. Ten sam producent eksportujący przedstawił dalsze uwagi dotyczące ustalenia przez Komisję poziomu sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz kosztów transportu krajowego i zażądał dostosowania ze względu na różnice fizyczne produktu objętego postępowaniem między rynkiem krajowym a rynkami eksportowymi. Te wnioski zostały odrzucone, gdyż obliczenia opierały się na danych dotyczących kosztów przedłożonych przez przedsiębiorstwo, które poddano kontroli podczas wizyty weryfikacyjnej, i ponieważ roszczenie dotyczące różnic fizycznych nie zostało poparte żadnymi dowodami.

(49) W związku z powyższym, metodologia stosowana przy określeniu wartości normalnej, opisana w motywach od 39 do 48 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zostaje potwierdzona; została ona zastosowana przypadku trzech nowo objętych próbą producentów eksportujących i producenta eksportującego, któremu przyznano indywidualne badanie.

3. **Cena eksportowa**

(50) W odniesieniu do jednego producenta eksportującego, na jego wniosek poprawionych zostało kilka błędów pisarskich dotyczących sporadycznego użycia niewłaściwego kursu wymiany i dodania przez pomyłkę do obliczanego dumpingu niektórej wewnątrzgrupowej sprzedaży.

(51) W przypadku drugiego producenta eksportującego przy obliczaniu dumpingu uwzględniono sprzedaż za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa w Unii.

(52) Jeden z nowo objętych próbą producentów eksportujących twierdził, że korzyści, jakie otrzymał w ramach programów subsydiowania DEPB i DDS, powinny zostać dodane do cen eksportowych.

(53) Inny nowo objęty próbą producent eksportujący zgłosił korzyści uzyskane w ramach programu subsydiowania DDS jako ujemne korekty cen, które sztucznie podwyższają ceny eksportowe.

(54) Komisja przeanalizowała zachowania cenowe obu przedsiębiorstw na rynku unijnym, a jej ostateczne ustalenia wynikały z zastosowania art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, zatem nie wymagają dalszego dostosowania. W związku z tym wniosek pierwszego wymienionego przedsiębiorstwa został odrzucony, a korekta zgłoszona przez drugie wymienione przedsiębiorstwo nie została uwzględniona.

▼B

(55) Jeden z nowo objętych próbą producentów eksportujących twierdził, że jego ceny eksportowe powinny zostać skorygowane w górę w celu dostosowania ich do cen stosowanych przez niego na rynku krajowym, ponieważ sprzedaż na rynku krajowym była dokonywana pod własną marką, co pozwalało na zastosowanie wyższych cen. Przedsiębiorstwo nie mogło jednak udowodnić, że faktury przedłożone w związku z tym argumentem rzeczywiście dotyczyły sprzedaży pod marką własną, dlatego argument ten został odrzucony.

(56) Wobec braku innych uwag, motywy od 50 do 52 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

4. **Porównanie**

(57) Jeden producent eksportujący twierdził, że ponieważ w celu określenia jego kosztów produkcji połączono wszystkie PCN, w ten sam sposób powinny zostać potraktowane ceny eksportowe, i że do porównania z wartością normalną należało użyć jednej ceny eksportowej.

(58) Komisja w trakcie dochodzenia dążyła do uzyskania danych dotyczących kosztów i cen eksportowych na podstawie PCN, nie uzyskała od przedsiębiorstwa objętego postępowaniem niezbędnych uzgodnień, które pozwoliłyby zidentyfikować wiarygodne koszty produkcji na podstawie PCN. W toku dochodzenia nie stwierdzono jednak niedociągnięć, jeśli chodzi o poziomy cen wywozu zgłoszone według PCN, w związku z czym zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego do ustalenia rzeczywistych cen eksportowych nie byłoby właściwe. Ponieważ Komisja nie uważa za stosowne obniżenie poziomu szczegółowości zgłoszonych cen, jeśli weźmie się pod uwagę zasady prowadzenia dochodzenia, jakie są niezbędne w celu dokonania uczciwego porównania, wniosek ten został odrzucony.

(59) Wobec braku innych uwag, motywy od 53 do 55 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

5. **Margines dumpingu**

(60) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego w przypadku każdego objętego próbą przedsiębiorstwa średnią ważoną wartość normalną określoną w odniesieniu do produktu podobnego porównano ze średnią ważoną ceną eksportową produktu objętego postępowaniem.

(61) Zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, z powodu zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego do dwóch spośród trzech producentów eksportujących włączonych na początku do próby margines dumpingu współpracujących producentów eksportujących niewłączonych do próby ustalono na podstawie średniego marginesu dumpingu pierwotnie objętego próbą producenta eksportującego, do którego art. 18 rozporządzenia podstawowego nie jest już stosowany, oraz dwóch nowo objętych próbą przedsiębiorstw, których marginesy dumpingu nie są na poziomie minimalnym. Obliczony na tej podstawie margines dumpingu dla przedsiębiorstw współpracujących niewłączonych do próby kształtował się na poziomie 8,4 %.

▼B

(62) W odniesieniu do wszystkich pozostałych producentów eksportujących w kraju objętym postępowaniem Komisja najpierw ustaliła poziom współpracy. W tym celu dokonano porównania między całkowitymi ilościami wywożonych produktów wskazanymi w odpowiedziach udzielonych przez producentów objętych próbą i całkowitą wielkością przywozu z kraju objętego postępowaniem określoną na podstawie statystyk Eurostatu dotyczących przywozu. Ponieważ poziom współpracy był wysoki, rezydualny margines dumpingu określono na poziomie najwyższego marginesu dumpingu ustalonego w odniesieniu do producentów objętych próbą. Na tej podstawie ogólnokrajowy poziom dumpingu określono na poziomie 16,2 %.

(63) Na tej podstawie średnie ważone marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed oceniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
GARG Inox	11,8 %
KEI Industries	7,7 %
Macro Bars and Wires	0,0 %
Nevatia Steel & Alloys	4,1 %
Raajratna Metal Industries	16,2 %
Grupa Venus	11,6 %
Viraj Profiles	6,8 %
Współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	8,4 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	16,2 %

D. **PRZEMYSŁ UNIJNY**

1. **Przemysł unijny**

(64) Niektórzy użytkownicy zakwestionowali liczbę unijnych producentów z motywu 63 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Twierdzili oni, że liczbę producentów oceniono błędnie i w rzeczywistości na rynku unijnym obecnych było mniej producentów.

(65) Komisja zwraca uwagę na fakt, że powyższy argument nie został poparty żadnymi dowodami. Komisja sprawdziła liczbę producentów unijnych podaną w skardze, kiedy badała sytuację i w trakcie dochodzenia. Komisja skontaktowała się w związku z tym ze wszystkimi 27 znanymi producentami unijnymi. Dochodzenie potwierdziło, że 27 producentów unijnych wytwarzało produkt podobny w Unii w OD. Wobec tego przedstawione zastrzeżenie zostaje odrzucone, a motyw 63 rozporządzenia tymczasowego zostaje potwierdzony.

2. **Produkcja unijna i wyrywkowa kontrola unijnych producentów**

(66) Wobec braku uwag, motywy od 64 do 67 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

▼B

E. SZKODA

1. Konsumpcja w Unii

(67) Niektórzy użytkownicy twierdzili, że analizy szkód nie powinny uwzględniać danych dotyczących roku 2009, ponieważ kryzys finansowy, który pojawił się w tym roku, zakłócił w szczególności konsumpcję w Unii. Jednakże nawet jeśli rok 2009 zostałby wyłączony z analizy, konsumpcja wciąż wykazywałaby tendencję wzrostową (+ 5 %), co jest wskaźnikiem polepszającej się sytuacji na rynku. Ponadto w motywie 68 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych uwzględniono negatywne skutki kryzysów finansowych. Wobec braku innych uwag, motyw 68 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje potwierdzony.

2. Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie

(68) Margines dumpingu ustalony dla producenta eksportującego Macro Bars and Wires jest poniżej progu *de minimis* przewidzianego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Dlatego uznano, że wspomniany producent eksportujący w okresie objętym dochodzeniem nie dokonywał przywozu po cenach dumpingowych w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym jego wielkość przywozu została wyłączona z wielkości ustalonego tymczasowo przywozu po cenach dumpingowych z kraju objętego postępowaniem. Jeden producent eksportujący, a mianowicie Grupa Venus, twierdził, że niektóre transakcje zostały pomyłkowo policzone podwójnie. Komisja zaakceptowała zastrzeżenie producenta eksportującego i dostosowała całkowitą wielkość przywozu produktów po cenach dumpingowych, odliczając te transakcje.

(69) Wielkość, udział w rynku i średnia cena subsydiowanego przywozu zostały odpowiednio zweryfikowane.

(70) Wielkość przywozu dumpingowego i jego udział w rynku

	2009	2010	2011	OD
Wielkość	15 826	27 291	34 494	33 252
Indeks (2009 = 100)	*100*	*172*	*218*	*210*
Udział w rynku	12,0 %	14,6 %	17,6 %	16,9 %
Indeks (2009 = 100)	*100*	*121*	*146*	*140*

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(71) W OD Macro Bars and Wires eksportowało ograniczone ilości produktu objętego postępowaniem, a wspomniane wyżej transakcje Grupy Venus również obejmowały niewielkie ilości. W związku z tym odliczenie tych ilości przywozu od całkowitej ilości przywozu z kraju objętego postępowaniem produktów po cenach dumpingowych nie powoduje zmian tendencji opisanych w motywach 69 i 71 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Potwierdza się zatem te motywy rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

▼B

(72) Średnia cena w przywozie produktów po cenach dumpingowych:

	2009	2010	2011	OD
Średnia cena	2 380	2 811	3 259	3 207
Indeks (2009 = 100)	*100*	*118*	*137*	*135*

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(73) Dostosowanie wielkości przywozu po cenach dumpingowych nie spowodowało żadnej znaczącej zmiany średnich cen przywozu po cenach dumpingowych z Indii ani zmiany obliczeń marginesu zaniżania cen. Średni ważony margines podcięcia cenowego wynosi 15 %, co potwierdza ustalenia zawarte w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.

(74) Indyjski producent eksportujący twierdził, że unijne ceny sprzedaży wydawały się bardzo nieprzekonujące i prawdopodobnie były wypaczone. Należy jednak podkreślić, że ceny stosowane przy obliczaniu podcięcia cenowego wynikały z informacji zebranych i zweryfikowanych podczas dochodzeń na miejscu w siedzibach producentów unijnych objętych próbą.

(75) Wnioski wyciągnięte na podstawie ustaleń opisanych w motywach od 75 do 77 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3. **Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego**

(76) Niektóre ze stron twierdziły, że wyniki uzyskane przez przemysł unijny należy uznać za wystarczająco pozytywne w kontekście światowego kryzysu gospodarczego i że z wyjątkiem wskaźnika szkody, którym jest udział w rynku, wszystkie inne wskaźniki nie wskazują na istnienie szkody.

(77) Jedna ze stron twierdziła, że średnia cena sprzedaży przemysłu unijnego wzrosła o około 34 %, zdecydowanie więcej niż koszty produkcji, które wzrosły w tym samym okresie o 13 %. W tej kwestii należy zauważyć, że na początku badanego okresu, a mianowicie w 2009 r., przemysł unijny sprzedawał swoje wyroby poniżej kosztów produkcji i dopiero począwszy od 2011 r. udało mu się sprzedawać je powyżej kosztów produkcji.

(78) Dochodzenie wykazało, że chociaż pewne wskaźniki szkody, takie jak wielkość produkcji i moce produkcyjne wykazywały tendencje wzrostowe lub, tak jak w przypadku zatrudnienia, pozostawały na tym samym poziomie, szereg wskaźników dotyczących sytuacji finansowej przemysłu unijnego, a mianowicie rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji nie wykazywały zadowalających tendencji w badanym okresie. Podczas gdy w 2010 r. wskaźnik dotyczący inwestycji poprawił się, to w roku 2011 i w OD spadł poniżej poziomu z 2009 r. Chociaż prawdą jest, że wskaźnik zwrotu z inwestycji rósł w okresie od 2009 r. do 2011 r., osiągając 6,7 %, to w OD ponownie spadł do 0,8 %. Podobnie wskaźniki związane z rentownością oraz przepływami pieniężnymi uległy

▼B

poprawie do 2011 r., natomiast w OD znowu się pogorszyły. Można zatem stwierdzić, że sytuacja przemysłu unijnego po 2009 r. zaczęła się poprawiać, ale jego ożywienie hamował później przywóz produktów po cenach dumpingowych z kraju objętego postępowaniem.

(79) Na wniosek jednej z zainteresowanych stron potwierdza się, że poziom zapasów określony w motywie 100 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczył działalności objętych próbą przedsiębiorstw unijnych.

(80) Przemysł unijny argumentował, że docelowa marża zysku ustalona tymczasowo na 5 % jest zbyt niska. Strona nie uzasadniła jednak odpowiednio swoich twierdzeń. W motywie 95 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wyjaśniono powody ustalenia takiej marży zysku i w toku dochodzenia nie ujawniono innych powodów jej zmiany. Zatem docelowa marża zysku ustalona na 5 % zostaje utrzymana w celu dokonania ostatecznych ustaleń.

(81) Jeden producent eksportujący twierdził, że trudności przemysłu unijnego spowodowane są głównie problemami strukturalnymi i że w związku z tym docelowa marża zysku w wysokości 5 % jest nierealistyczna.

(82) Należy przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem ([1]) instytucje powinny wyznaczyć marżę zysku, jakiej przemysł unijny mógłby racjonalnie oczekiwać w normalnych warunkach konkurencji, w przypadku braku przywozu towarów po cenach dumpingowych. W 2007 r. marża zysku wynosiła 3,7 %, a od 2008 r. z powodu kryzysu finansowego i gospodarczego była ona ujemna. Skarżący argumentował, co potwierdziło dochodzenie, że przywóz towarów po cenach dumpingowych zaczął docierać na rynek unijny w 2007 r., kiedy to wielkość przywozu wzrosła z 17 727 ton w 2006 r. do 24 811 ton. W związku z tym nie było możliwe ustalenie docelowej marży zysku na podstawie zysku, jakiego producenci unijni produktu podobnego mogliby racjonalnie oczekiwać. W świetle powyższego, jak wyjaśniono w motywie 95 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja uznała za stosowne wykorzystanie marży zysku w wysokości 5 % w oparciu o rzeczywiste zyski odnotowane w innych sektorach przemysłu stalowego, które nie ucierpiały w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych lub subsydiowanych, oraz tak jak to zrobiono w trakcie innych niedawnych postępowań dotyczących podobnego produktu w tym samym sektorze ([2]). Ponadto należy zauważyć, że marża zysku wynosząca 3,7 % w 2007 r. uważana jest w każdym przypadku za zbyt niską w związku z obecnością i nasileniem się przywozu po cenach dumpingowych. Zatem docelowa marża zysku ustalona na 5 % zostaje utrzymana w celu dokonania ostatecznych ustaleń.

([1]) Sprawa T-210/95, Rec. 1999, II-3291, pkt 60.

([2]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 383/2009 z dnia 5 maja 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów i skrętek ze stali niestopowej do wyrobu kabli sprężających i strun sprężających (druty i skrętki PSC) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, (Dz.U. L 118 z 13.5.2009, s. 1); rozporządzenie Komisji (UE) nr 1071/2012 z dnia 14 listopada 2012 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 318 z 15.11.2012, s. 10); rozporządzenie Komisji (UE) nr 845/2012 z dnia 18 września 2012 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych powlekanych organicznie produktów ze stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 33).

▼B

4. **Wnioski dotyczące szkody**

(83) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Wobec braku innych uwag, motywy od 78 do 105 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

F. **ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY**

1. **Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych**

(84) Jeden producent eksportujący stwierdził, że rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych pomija fakt, że od 2009 r. przemysł unijny może korzystać ze wzrostu konsumpcji, a Komisja nie może twierdzić, że przemysł unijny będzie mógł w nieskończoność utrzymywać swój udział w rynku.

(85) Odpowiadając na te argumenty, należy zauważyć, że w toku dochodzenia ustalono, iż udział w rynku przywozu towarów po cenach dumpingowych Indii rósł w szybszym tempie niż konsumpcja na rynku unijnym. Wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych z Indii wzrosła o 110 %, podczas gdy wzrost konsumpcji wyniósł w tym samym okresie 50 %. Co więcej, dochodzenie wykazało także, że w tym samym okresie średnia cena produktu przywożonego z Indii kształtowała się zawsze na poziomie poniżej średniej ceny przemysłu unijnego, podcinając w OD o 15 % średnią cenę przemysłu unijnego. W wyniku tego, podczas gdy przemysł unijny faktycznie w pewnym stopniu korzystał ze wzrostu konsumpcji i mógł także zwiększyć o 40 % wielkość sprzedaży, nie mógł utrzymać swojego udziału w rynku, jakiego można by oczekiwać w coraz lepszych warunkach rynkowych i uwzględniając wolne moce produkcyjne przemysłu unijnego.

2. **Wpływ innych czynników**

2.1. *Przywóz po cenach niedumpingowych*

(86) W badanym okresie wielkość przywozu po cenach niedumpingowych oraz jego ceny kształtowały się podobnie do wielkości i cen przywozu po cenach dumpingowych. Ponadto ceny przywożonych towarów dumpingowych były zasadniczo na tym samym poziomie co przywożonych towarów niedumpingowych, z tym że średnie ceny importowe przywozów niedumpingowych były niższe o 0,4 %. Ponadto wielkość przywozu po cenach niedumpingowych jest mniejsza niż 6 % całkowitego przywozu z kraju objętego postępowaniem i stanowi niewiele ponad 1 % udziału w rynku. Z tego względu Komisja uznaje, że szkoda spowodowana przywozem po cenach niedumpingowych z kraju objętego postępowaniem nie narusza związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z kraju objętego postępowaniem a istotną szkodą, jaką poniósł przemysł unijny w OD.

▼B

2.2. *Przywóz z państw trzecich*

(87) Dwóch z indyjskich producentów eksportujących oraz rząd Indii ponownie stwierdzili, że przywóz drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny") należało włączyć do dochodzenia i że wpływ, jaki ma przywóz z Chin na rynek unijny oraz na przemysł unijny, jest niedoszacowany.

(88) Jak wspomniano w motywie 115 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, od początkowego etapu postępowania nie przedstawiono dowodów dumpingu wyrządzającego szkodę przemysłowi unijnemu, które mogłoby być uzasadnieniem dla wszczęcia postępowania antydumpingowego wobec przywozu z Chin. Twierdzenie, że Chiny należało objąć zakresem dochodzenia, jest zatem nieuzasadnione i należy je odrzucić.

(89) Jednakże w badanym okresie przywóz z Chin wykazywał tendencję rosnącą i w OD jego udział w rynku wyniósł 8,3 %, jak stwierdzono w motywie 113 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ponadto ceny przywozu z Chin były niższe od cen przemysłu unijnego i cen indyjskich producentów eksportujących na rynku unijnym. Zatem w dalszym ciągu badano, czy przywóz z Chińskiej Republiki Ludowej mógł się przyczynić do szkody poniesionej przez przemysł unijny i zerwania związku przyczynowego między tą szkodą a przywozem towarów po cenach dumpingowych z Indii.

(90) Informacje dostępne na tymczasowym etapie sugerowały, że asortyment produktów sprowadzanych z Chin jest odmienny i że zakres obecności chińskich produktów jest odmienny w porównaniu z produktami sprzedawanymi przez przemysł unijny lub nawet produktami pochodzącymi z Indii sprzedawanymi na rynku unijnym.

(91) Po opublikowaniu tymczasowego środka Komisja otrzymała szereg skarg zwracających uwagę na fakt, że przywóz z Chin po niskich cenach w OD doprowadził do zerwania związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Indii a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

(92) Analiza przeprowadzona na podstawie statystyk przywozu w odniesieniu do dwóch kodów CN objętych dochodzeniem wykazała, że 29 % chińskiego przywozu dokonano w dolnym segmencie rynku (objętym kodem CN 7223 00 99). Wyjaśnia to po części, dlaczego chińskie ceny są średnio niższe od cen przemysłu unijnego i cen indyjskich producentów eksportujących. Statystyki dotyczące kodu CN 7223 00 99 wykazały również, że klienci chińskich producentów skupieni są w Zjednoczonym Królestwie, w którym przemysł unijny w zasadzie nie jest obecny.

▼B

Średnia cena (EUR/MT)	2009	2010	2011	OD
72 230 019	2 974	3 286	3 436	2 995
72 230 099	765	1 458	1 472	1 320

Źródło: Dane Eurostatu.

(93) W odniesieniu do kodu CN 7223 00 19 analizy przeprowadzone na podstawie numeru kontrolnego produktu wykazały, że zarówno producenci unijni, jak i indyjscy konkurują głównie w górnym segmencie rynku, na którym ceny mogą być nawet do czterech razy wyższe niż ceny w dolnym segmencie rynku w obrębie tego samego kodu CN ([1]). Zasadniczo zróżnicowanie cen wiąże się z rodzajem produktu i zawartością niklu.

(94) Jeśli chodzi o poziom cen przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej, należy podkreślić, że począwszy od 2009 r. do OD, średnia cena chińskiego przywozu była wyższa od średniej ceny przywozu po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem z Indii, co pokazuje poniższa tabela, w której podana jest średnia cena wywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin objętych kodem CN 7223 00 19.

Średnia cena (EUR/MT)	2009	2010	2011	OD	IP + 1
72 230 019	2 974	3 286	3 436	2 995	3 093

Źródło: Dane Eurostatu.

(95) W OD średnia cena chińskiego przywozu spadła po raz pierwszy poniżej ceny przywozu towarów po cenach dumpingowych z Indii. Jednakże spadek ten był tymczasowy, ponieważ chińskie ceny w roku następującym po OD wzrosły i ich poziom ponownie przekroczył poziom cen indyjskich.

(96) Co więcej, porównanie między wielkością przywozu z kraju objętego postępowaniem i wielkością przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej wykazało, że w dowolnym momencie badanego okresu, a w szczególności w OD, przywóz z Chińskiej Republiki Ludowej był znacznie niższy od przywozu z Indii. Wielkość przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej kształtowała się zasadniczo na poziomie poniżej 50 % całkowitej wielkości przywozu z Indii.

(97) Tak więc nawet w przypadku, gdyby przywóz z Chińskiej Republiki Ludowej przyczyniał się do szkody poniesionej przez przemysł unijny, nie mógłby on mieć wpływu na sytuację przemysłu unijnego w takim stopniu, aby przerwać związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych z kraju objętego postępowaniem a szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Dlatego też motyw 113 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje potwierdzony.

([1]) Jednakże należy zauważyć, że zarówno przemysł unijny, jak i indyjscy producenci eksportujący są również obecni w dolnym segmencie rynku, chociaż w mniejszym stopniu.

▼B

2.3. *Konkurencja ze strony innych producentów w Unii*

(98) Jedna ze stron argumentowała, że słabe wyniki finansowe producentów unijnych mogły zostać spowodowane konkurencją ze strony innych producentów unijnych, którzy nie występowali jako skarżący lub nie wsparli dochodzenia na początku postępowania.

(99) Udział w rynku innych producentów unijnych przedstawiał się następująco:

	2009	2010	2011	OD
Sprzedaż innych producentów unijnych w Unii (mln ton)	34 926	55 740	55 124	55 124
Indeks (2009 = 100)	*100*	*160*	*158*	*158*
Udział w rynku innych producentów unijnych	26,6 %	29,8 %	28,1 %	27,9 %

Źródło: Skarga i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(100) Na producentów unijnych, którzy nie występowali jako skarżący lub w sposób konkretny nie wsparli dochodzenia, przypadało 44 % całkowitej wielkości sprzedaży w Unii, o której mowa w motywie 86 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ich wielkość sprzedaży wzrosła o 58 % od szacunkowej ilości 34 926 ton w 2009 r. do 55 124 ton w badanym okresie. Taki wzrost jest jednak stosunkowo niewielki w porównaniu ze wzrostem subsydiowanego przywozu z kraju objętego postępowaniem w tym samym okresie (+ 110 %). Co więcej, udział w rynku wspomnianych producentów unijnych utrzymywał się w badanym okresie na stosunkowo stałym poziomie i nie stwierdzono, by ich ceny były niższe od cen objętych próbą producentów unijnych. W związku z tym stwierdzono, że ich sprzedaż na rynku unijnym nie przyczyniła się do szkody poniesionej przez przemysł unijny.

3. **Wnioski w sprawie związku przyczynowego**

(101) Wobec braku uwag, motywy od 121 do 124 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

G. **INTERES UNII**

1. **Uwagi ogólne**

(102) Wobec braku uwag, motyw 125 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje potwierdzony.

2. **Interes przemysłu unijnego**

(103) Wobec braku uwag, motywy od 126 do 133 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

▼B

3. **Interes niepowiązanych importerów**

(104) Wobec braku uwag, motywy od 142 do 144 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

4. **Interes użytkowników**

(105) Po wprowadzeniu tymczasowych środków siedmiu użytkowników i jedno stowarzyszenie użytkowników skontaktowało się z Komisją i wyraziło zainteresowanie współpracą w ramach dochodzenia. W następstwie złożonego wniosku w kwietniu 2013 r. przesłano im kwestionariusze. Jednakże jedynie dwóch użytkowników udzieliło odpowiedzi na wszystkie pytania zawarte w kwestionariuszu. Ogółem na współpracujących użytkowników przypadało w OD 12 % całkowitej wielkości przywozu z kraju objętego postępwaniem i 2,5 % całkowitej konsumpcji w Unii; a użytkownicy ci zatrudniają 32 osoby zaangażowane w produkcję produktów końcowych z wykorzystaniem produktu objętego postępowaniem. Ekonomiczny wpływ środków na użytkowników został poddany ponownej ocenie na podstawie nowych danych podanych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. W celu weryfikacji dostarczonych informacji przeprowadzono wizytacje u dwóch użytkowników.

(106) Użytkownicy twierdzili, że rentowność na poziomie 9 %, o której mowa w motywie 136 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, jest zbyt wysoka i nie jest reprezentatywna dla przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem. Po otrzymaniu dodatkowych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu ponownie obliczono średnią rentowność wszystkich współpracujących użytkowników i ustalono, że wynosi ona 2 % obrotu.

(107) Stwierdzono również, że w przypadku współpracujących użytkowników zakupy z kraju objętego postępowaniem stanowiły średnio 44 % całkowitych zakupów produktu objętego postępowaniem, a kraj objęty postępwoaniem jest jedynym źródłem dostaw tylko dla dwóch współpracujących użytkowników. W OD udział obrotów obejmujących produkt objęty postępowaniem wynosił średnio 14 % całkowitych obrotów współpracujących użytkowników.

(108) Przyjmując najbardziej pesymistyczny scenariusz dla rynku unijnego, tj. brak możliwości przeniesienia wzrostu cen na sieć dystrybucji i dalsze dokonywanie zakupów w kraju objętym postępowaniem w dotychczasowych ilościach, pod wpływem cła rentowność użytkowników w przypadku działalności, w której wykorzystuje się lub włącza produkt objęty postępowaniem, spadłaby do poziomu, w którym użytkownicy ponosiliby straty, osiągając (ujemną) rentowność wynoszącą – 0,6 %.

(109) Komisja przyznaje, że skutki krótko- i średnioterminowe będą poważniejsze dla tych użytkowników, których cały przywóz pochodzi z Indii. Jednakże takich przypadków jest stosunkowo niewiele (dwóch współpracujących użytkowników). Co więcej, mają oni możliwość, pod warunkiem współpracy ze strony indyjskiego producenta, wystąpienia z wnioskiem o refundację na podstawie art. 11 rozporządzenia podstawowego, jeśli zostaną spełnione wszystkie warunki takiej refundacji.

▼B

(110) Niektórzy użytkownicy ponownie wyrazili obawę, że środki mogą mieć również wpływ na pewien rodzaj drutów niewytwarzanych w Europie, a mianowicie rodzaje z tak zwanej serii 200, o czym mowa w motywie 139 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Zdaniem użytkowników brak produkcji w Unii wynika z ograniczonego popytu oraz specyfiki procesu produkcji.

(111) Dochodzenie wykazało jednak, że taki rodzaj drutów ze stali nierdzewnej jest wytwarzany przez przemysł unijny, a jego udział w rynku unijnym jest ograniczony. Użytkownicy mają także możliwość korzystania z alternatywnych źródeł dostaw z państw nieobjętych środkami antydumpingowymi lub antysubsydyjnymi. Co więcej, w tych samych celach można używać innych rodzajów drutów ze stali nierdzewnej. W związku z tym wprowadzenie tych środków nie może mieć znaczącego wpływu na rynek unijny i tych użytkowników. W związku z tym twierdzenie to zostaje odrzucone.

(112) Niektórzy użytkownicy wskazali na dłuższy czas dostawy tego rodzaju produktu od producentów unijnych w porównaniu do czasu dostawy produktu objętego postępowaniem z Indii. Jednakże możliwość magazynowania produktów przez sprzedawców i przedsiębiorców oraz szybka ich dostępność nie podważa udokumentowanych informacji na temat negatywnego wpływu przywozu po cenach dumpingowych. Oznacza to, że powyższy argument należy odrzucić.

(113) Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzenia, nawet jeśli środki wprowadzone w odniesieniu do przywozu z kraju objętego postępowaniem przypuszczalnie w większym stopniu negatywnie wpłynęły na niektórych użytkowników niż na innych, uznaje się, że ostatecznie rynek unijny skorzysta z wprowadzenia środków. W szczególności uważa się, że przywrócenie uczciwych warunków handlu na rynku unijnym umożliwiłoby przemysłowi unijnemu dostosowanie cen do kosztów produkcji, utrzymanie produkcji i zatrudnienia, odzyskanie uprzednio utraconego udziału w rynku i skorzystanie ze wzrostu korzyści skali. Powinno to także przyczynić się do osiągnięcia przez przemysł odpowiedniej marży zysku, która umożliwi mu efektywne działanie w perspektywie średnio- i długoterminowej. Równolegle poprawie ulegnie ogólna sytuacja finansowa przemysłu. Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że środki będą mieć ogólnie ograniczony wpływ na użytkowników i niepowiązanych importerów. Stwierdza się zatem, że ogólna korzyść z wprowadzenia środków wydaje się rekompensować wpływ na użytkowników produktu objętego postępowaniem na rynku unijnym.

5. **Wnioski dotyczące interesu Unii**

(114) W świetle powyższego ocena zawarta w motywach 145 i 146 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych znajduje potwierdzenie.

▼B

H. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

(115) W przypadku jednego producenta eksportującego obliczenie poziomu usuwającego szkodę zostało skorygowane w dół w następstwie jego stwierdzenia, że popełniono błędy pisarskie związane z kursem wymiany walut w odniesieniu do niektórych transakcji, a także związane z włączeniem do obliczeń transakcji wewnątrz grupy. Wobec braku innych uwag, motywy od 148 do 151 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

(116) Ten sam producent eksportujący twierdził, że indyjski wywóz do Unii przeznaczony jest dla hurtowników, natomiast sprzedaż dokonywana przez przemysł unijny na rynku unijnym jest przeznaczona dla użytkowników końcowych i że w związku z tym porównanie dokonane przez Komisję nie dotyczyło odpowiedniego poziomu handlu. Dochodzenie wykazało jednak, że indyjscy producenci eksportujący prowadzą sprzedaż dla obu kategorii klientów oraz że konkurują z producentami unijnymi o te same kategorie klientów.

2. Wniosek dotyczący poziomu usuwającego szkodę

(117) Ponieważ ostateczny margines cła antydumpingowego dla Macro Bars and Wires był na poziomie *de minimis*, jak stwierdzono w motywie 51 powyżej, dla przedsiębiorstwa tego nie wyliczono indywidualnego marginesu szkody.

(118) Niniejszym potwierdza się metodykę zastosowaną w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.

3. Ostateczne środki

(119) W świetle powyższego oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie wystarczającym do usunięcia szkody spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych, biorąc pod uwagę margines subsydiowania ustalony w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 419/2013.

(120) W związku z powyższym stawki cła antydumpingowego zostały ustalone poprzez porównanie marginesów szkody do marginesów dumpingu, przy uwzględnieniu marginesów subsydiowania przez odliczenie ich w pełni od odpowiedniego marginesu dumpingu. W rezultacie ostateczne stawki cła antydumpingowego są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Cło wyrównawcze	Margines szkody	Stawka ostatecznego cła antydumpingowego
GARG Inox	11,8 %	3,4 %	22,6 %	8,4 %
KEI Industries	7,0 %	0,0 %	41,9 %	7,7 %
Macro Bars and Wires	0,0 %	3,4 %	30,3 %	0,0 %
Nevatia Steel & Alloys	4,1 %	3,4 %	23,8 %	0,7 %
Raajratna Metal Industries	16,2 %	3,7 %	17,2 %	12,5 %
Grupa Venus	11,6 %	3,0 %	23,4 %	8,6 %
Viraj Profiles Vpl. Ltd.	6,8 %	0,0 %	32,1 %	6,8 %
Współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	8,4 %	3,4 %	23,7 %	5,0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	16,2 %	3,7 %	41,9 %	12,5 %

▼B

(121) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację stwierdzoną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw") mają wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z Indii i wytwarzanych przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, które nie zostały konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i w odniesieniu do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich innych przedsiębiorstw".

(122) Jeden producent eksportujący w kraju objętym postępowaniem zaoferował zobowiązanie cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(123) W ostatnich latach produkt objęty dochodzeniem wykazywał znaczną zmienność cen, dlatego nie można zastosować stałego zobowiązania cenowego. W celu przezwyciężenia tego problemu producent eksportujący z Indii zaoferował klauzulę indeksacji, opierającą się na kosztach surowców. W związku z tym należy zauważyć, że ustalenie bezpośredniego związku między fluktuacją cen produktu i indeksem nie było możliwe, dlatego indeksacji nie uznaje się za właściwą metodę. Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że istnieją różne rodzaje produktu objętego dochodzeniem, które nie są wyraźnie łatwe do rozróżnienia i które znacznie różnią się ceną.

(124) Dodać należy, że producent eksportujący produkuje szeroką gamę wyrobów ze stali nierdzewnej i mógłby sprzedawać te produkty tym samym klientom w Unii za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych. Stwarzałoby to poważne ryzyko wzajemnej kompensacji i sprawiłoby, że skuteczna kontrola wypełniania zobowiązania byłaby niezwykle trudna.

(125) Z uwagi na powyższe ustalenia Komisja uznała, że nie można przyjąć zaoferowanego zobowiązania.

(126) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianej indywidualnej stawki cła antydumpingowego dla przedsiębiorstwa (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji ([1]) wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie nakładające ostateczne cła antydumpingowe zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

▼B

4. **Ostateczny pobór tymczasowych ceł antydumpingowych**

(127) W świetle wielkości ustalonych marginesów dumpingu oraz poziomu szkody poniesionej przez przemysł UE uznaje się za konieczne dokonanie ostatecznego poboru, do wysokości ostatecznie nałożonego cła, kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz drutu ze stali nierdzewnej zawierającego wagowo:

— 2,5 % lub więcej masy niklu, innego niż drut zawierający 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy niklu i 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % masy chromu,

— mniej niż 2,5 % masy niklu, innego niż drut zawierający 13 % lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy chromu i 3,5 % lub więcej, ale nie więcej niż 6 % masy aluminium,

obecnie objętego kodami CN 7223 00 19 i 7223 00 99 i pochodzącego z Indii.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego, mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Garg Inox, Bahadurgarh, Harijana i Pune, Maharasztra	8,4	B931
KEI Industries Ltd, New Delhi	7,7	B925
Macro Bars and Wires, Bombaj, Maharasztra	0,0	B932
Nevatia Steel & Alloys, Bombaj, Maharasztra	0,7	B933
Raajratna Metal Industries, Ahmedabad, Gudżarat	12,5	B775
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Bombaj, Maharasztra	8,6	B776
Precision Metals, Bombaj, Maharasztra	8,6	B777
Hindustan Inox Ltd., Bombaj, Maharasztra	8,6	B778
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Bombaj, Maharasztra	8,6	B779
Viraj Profiles Ltd., Thane, Maharasztra i Bombaj, Maharasztra	6,8	B780
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku	5,0	►M2 zob. załącznik ◄
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	12,5	B999

▼B

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

W przypadku gdy jakikolwiek producent eksportujący z Indii dostarczy Komisji przekonywające dowody, potwierdzające, że:

a) nie dokonywał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 pochodzących z Indii w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r.);

b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia; oraz

c) faktycznie dokonał wywozu towarów objętych postępowaniem, albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem,

art. 1 ust. 2 może zostać zmieniony poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do wykazu w załączniku.

Artykuł 3

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 418/2013, na przywóz drutu zawierającego:

— 2,5 % lub więcej masy niklu, innego niż drut zawierający 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy niklu i 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % masy chromu,

— mniej niż 2,5 % masy niklu, innego niż drut zawierający 13 % lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy chromu i 3,5 % lub więcej, ale nie więcej niż 6 % masy aluminium,

obecnie objętego kodami CN 7223 00 19 i 7223 00 99 i pochodzącego z Indii, zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼**M2**

ZAŁĄCZNIK

Indyjscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą:

Nazwa przedsiębiorstwa	Miejscowość	Dodatkowy kod TARIC
Bekaert Mukand Wire Industries	Lonand, Tal. Khandala, Dystrykt Satara, Maharasztra	B781
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Bombaj, Maharasztra	B781
Bhansali Stainless Wire	Bombaj, Maharasztra	B781
Chandan Steel	Bombaj, Maharasztra	B781
Drawmet Wires	Bhiwadi, Rajastan	B781
Jyoti Steel Industries Ltd.	Bombaj, Maharasztra	B781
Mukand Ltd.	Thane	B781
Panchmahal Steel Ltd.	Dist. Panchmahals, Gudżarat	B781
Superon Schweisstechnik India Ltd.	Gurgaon, Haryana	B997